

Pau Alabajos: “La vida no és només política ni només amor”

El cantautor valencià presenta a l'Auditori de l'Ateneu de Banyoles el disc 'L'amor i la ferocitat', gravat a Nashville amb Brad Jones
“El cos em demanava un llenguatge més directe i agressiu”

“Aquest disc és molt diferent dels anteriors: hi ha molta presència de guitarres elèctriques i també un llenguatge més potent i agressiu, perquè és el que ara em demanava el cos: lletres molt explícites com la de La transició modèlica i la mare que m'ha parit. La poesia encara hi és, però la duresa de la situació que estem vivint al País Valencià, després de vint anys de repressió cavernícola de la dreta del PP, requeria unes lletres més directes.”
Ho explica Pau Alabajos [<http://paualabajos.com>] (Torrent, 1982), una de les veus més personals de la nova cançó valenciana, que avui presentarà el disc del qual parlava, L'amor i la ferocitat, a l' Auditori de l'Ateneu [<http://www.ateneu.banyoles.cat/>] de Banyoles (21 h, 10 euros), amb un quintet que completen Salva Fito, guitarra; Alfred Lorente, baix; Enrique Jerónimo Gus, bateria i percussions, i Laura Navarro, violí.

Pau Alabajos va gravar les dotze cançons de L'amor i la ferocitat a Nashville (Tennessee), la capital del country, amb músics americans, sota la direcció del productor Brad Jones, conegut aquí sobretot pel seu treball amb Els Pets. Alabajos també cita les produccions que Jones ha fet per al músic nord-americà Josh Rouse, també resident al País Valencià, o per al madrileny Quique González. “Des que va tenir xiquetes, Brad Jones prefereix gravar a Nashville, per no estar massa temps separat de la seva família, així que jo vaig aprofitar una gira en solitari per Nova York, Chicago i Missouri, per anar a gravar al seu estudi, Alex the Great Recording, i en només 17 dies ja teníem enllestit el disc. Vaig anar a Nashville perquè volia créixer i viure una nova experiència, però sobretot perquè allà els discos es graven pràcticament en directe i el so resultant potser no és perfecte, però sí molt viu i visceral. Estic molt content de la decisió que vaig prendre, també perquè crec que aquest disc em pot obrir les portes a un públic nou que no tenia fins ara.”

Molta rauxa, però també una mica de tendresa, com ja suggereix el títol del disc, en cançons com ara Firenze (“No hem llançat una moneda dins de la font del Neptú, ni hem contemplat l'altar de Santa Croce. Però em conec de memòria els teus llençols, la geografia del teu cos...”), que Pau reconeix que és “una de les preferides del públic”. “La vida no és només política ni només amor; sempre cal combinar la privacitat amb la col·lectivitat”, conclou Pau Alabajos, que des de les últimes eleccions municipals és un dels quatre regidors de Compromís a l'Ajuntament de Torrent, una localitat que pateix l'estigma de ser considerada una ciutat dormitori de València, amb una gran densitat de població i força atur. “Intentem fer una oposició constructiva i contundent”, afirma el regidor Alabajos. Música i política, una relació complexa: “De vegades es diu que l'escena musical valenciana està excessivament polititzada, però la normalitat tampoc no són Els 40 Principals.”

Pau Alabajos és també el secretari del Col·lectiu Ovidi Montllor, una entitat que defensa la música i els músics valencians –entre els seus projectes, hi ha la creació d'un sindicat– i que el 13 de novembre lliurarà l'onzena edició dels seus guardons, els premis Ovidi, a l'Auditori i Palau de Congressos de Castelló, coincidint amb la Fira Valenciana de la Música Trovam [<http://www.firatrovam.com/>], que tindrà lloc del 10 al 13 de novembre.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 15-10-2016 Pàgina 25

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/1012273-pau-alabajos-lla-vida-no-es-nomes-politica-ni-nom-es-amorr.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui